

Гледах филма "Врата на пода" (в главната роля участва Ким Бейсинджър). В една от сцените момче мастурбираше пред дрехите на жената, при която беше отишло на работа. И аз взех едни бикини на майка ми, за да имам "нагледен материал" (както във филма), докато мастурбирам. След това обаче бикините не ги върнах на мястото им, а ги скрих в моя гардероб. Майка ми, като разчиствала, ги намери. Опитах се да ѝ обясня, но тя не ме разбира, дори ме проклина - жена да не видя, камъни да ям, по-добре да не съм се раждал... Толкова много ли съм съгрешил, че да реагира по този начин? Според нея това, че съм взел бикините, че мастурбирам и гледам порнофилми е нещо ужасно и неппростимо. Вече няколко дни не ми говори. А аз съм чувствителен човек и ми е много трудно в момента, защото тя смята, че съм болен и трябва да се лекувам. Наистина ли съм болен, докторе?

Чувствам се виновен и вече нямам желание нито за порно, нито за мастурбиране. Как се живее с такава вина и дали въобще има смисъл да се живее? Затворих се в себе си, депресирах се. Девствен съм и искам да се пазя за любовта на живота ми, но вече не съм сигурен какво да очаквам от утрешния ден. Д-р Вrabчев, моля ви, помогнете с компетентно отношение от Ваша страна!

С уважение: Асен

Здравейте Асене,

Прочетох писмото Ви до мен на няколко пъти. И точно затова аз Ви моля –много внимателно да прочетете моя отговор до Вас. И не само веднъж, а няколко пъти. Като

при всяка прочетена от Вас дума да спирате и да размишлявате над нея. Много е важно това за Вас. Много.

Защото точно сега се намирате на кръстопът. Не пишете на колко години сте, но според мен все още съзрявате сексуално. Вижте, много пъти съм го казвал, че за даден човек, бил той мъж или жена, има три степени на сексуална зрялост. По ред - физическа, психическа и социална такива. И всичко започва от пубертета. Когато в него момичето става жена, а юношата – мъж. Преди това –до раждането, вътреутробно се формират –хромозомен ,хормонален, генитален и нервноцеребрален пол на бъдещия индивид. Но след раждането се оформя и определя, и то най-вече в детската и пубертетната възраст психичният пол. Според мен най-важният. Защото психичният пол е социалния пол. И именно в най-ранната детска възраст и по-късно, в пубертета могат да възникнат тежки отклонения и девиации в оформянето на този психичен пол. И след това – има много лично човешки и ако щете и социални проблеми за такива индивиди. Тъй като половото им поведение не съвпада с естественото, нормално полово поведение. А кое е това нормално полово поведение?

Вече в края на пубертета има окончателно и завинаги оформянето на две основни начала. Едното е половото влечение. А второто – начините на задоволяването му, на това полово влечение. Ето тук са нормите, с които би следвало да си сверяваме часовникът. Майката Природа е определила, че половото влечение на индивиди от единия пол да бъде към представителите на другия пол. Сиреч мъжете, младежите и съзряващите юноши би следвало да се вълнуват съответно от подрастващи девойки и зрели жени. Реципрочното –девойки и зрели жени да изпитват привличане от представителите на мъжкия пол. Това е нормата. Природна, естествена и нормална. Но и социално приета.

Още – начините на задоволяване на това полово влечение е да бъдат с представителите на другия пол. Хетеросексуално! Разбира се тук има значение, и то много важно значение, което е строго индивидуално определено. Бих казал – предопределено. Защото вкусовете и харесванията са различни. Няма нищо лошо в това. И както народът ни казва: „Търкулнало се гърнето и си намерило похлупака". Прекрасно!

Ето това е истината за половия живот на хората. Половото общуване е вид човешко общуване. И точно за това то е и социално общуване. Сиреч и за него се носи и социална отговорност. Запомнете това !

Но има и друго. Не всички човешки индивиди имат възможността да водят полов живот. Причини – колкото щете! Но ще се спра на Вашата. И тя е следната: все още съм подрастващ, все още живея при родителите си, все още съм финансово и икономически зависим от тях. И най-важното – все още не съм имал момиче в живота си, в интимния си живот.

Това от една страна. А от друга Природата в мен си иска своето. И съвсем нормално е при едни по темпераментни подрастващи да мастурбират тогава. Да, нормално е. Но докъде е това нормално. И от къде започва вече сексуалното отклонение, което да доведе до една сексуална девиация, която ще нанесе своите пагубни последици в психичния пол на индивида.

Добре, мастурбирате и затова според Вас са Ви са нужни порно филми. А не еротични. Защото в първите има само чукане и месарски изгледи. А във вторите се говори за любов, чувства и взаимна наслада от взаимната обич. Схванахте ли разликата? Ето защо съм върл противник на чалгата! Тя и порно филмите са близнаци.

Още – вече сериозно съм обезпокоен за Вас самия. Вижте вече при Вас е настъпило нещо сериозно. И то се нарича фетишизъм. Тоест сексуалното Ви влечение е към женския пол по принцип. Но не реално към дадена представителка на женския пол. Не е към някоя девойка, която харесвате като жена. И образа на това реално момиче не е във Вашите фантазии, когато мастурбирате. А към една вещ. И точно тази вещ замества жената, девойката. Това вече не е нормално. Защото начинът на задоволяване на половото Ви влечение е изместен. От тук нататък у Вас към тази сексуална девиация – ФЕТИШИЗЪМ е по-малко и от крачка. Такива хора не изпитват влечение към представителката на нежния пол, а се задоволяват от дадена вещ, принадлежаща към облеклото и вещите на този пол. Ще изброя накратко –обувки, дрехи, интимно женско облекло, аксесоари от средства за женско разкрасяване. И никога, ама никога след това те не се влюбват в жена. И никога не могат да се възбудят сексуално от жена. Само и единствено от съответната вещ.

Разбирате ли защо майка Ви е абсолютно права. На Ваше място бих ѝ се извинил. Не ви забранявам да мастурбирате, но Ви моля да се съобразите с горното ми мнение. Виждал съм каква беля докарват порно-филмите и чалга културата. Някога, когато пораснете и имате деца – спомнете си моите думи към Вас.

Но има и друго. За кого се пазите? За любовта на живота Ви?

Според мен сега Ви е времето да се влюбвате. Може и да се разочаровате, но ще имате вече и опит. И ще се влюбите пак. Докато на рамото Ви кацне пиленцето на Истинската Ви любов. Защото е казано: „Който търси –той намира“. Нали?

Но за да не ми се сърдите толкова много избрах за довиждане с Вас един любовен стих. И то написан от мъж - поета от Тополовград Николай Дялков:

ВСЯКА ВЕЧЕР

Аз знам, една жена, че ме обича

И името ми шепне със любов.

Душата ми без нея заприличва

На скъп сервиз във сребърен обков ,

Лежащ във прах сред други скъпи вещи

И никога не сетил близостта

Женски устни – тръпнещи, горещи –

Във своята тъй скъпа самота.....

А тя скрои в душата ми витрина,

Отворена за цялата и страст,

Преливаща с любовна медовина

И чакаща любимия и глас.....

А знам, една жена, че ме обича

И името и шепна във съня,

Във който всяка вечер тя дотичва....

На пръсти... Най-красивата жена!

Е, младежо, пожелавам Ви точно това да Ви се случи. И нещо от мен - не се плашете
занапред от женските устни, на любимото момиче. Те не хапят, а обичат! Това е
истината!